

WPERED!

ROBITNYCZA GAZETA,

organ ukraińskojj sociałdemokratycznoji partiji.

Wychodyt' každoho dnia o 4-ij hodyni popołudny.

Cína prymirnyka u Lwówi i na prowincijci:

— 40 sot. —

Misiaczna przedpłata z peresyłkoju 10 K.

ADRESA REDAKCJI i ADMINISTRACJI:

„WPERED“, LWÓW, WULYCIA RUŚKA CZ. 3. I. POWERCH.

Proletari wsieh narodiw jednajtesia!

Za nowu uprawu mista Lwowa.

I stałosia, szczo koły po strasznych czotyrolitnych mordiwniach wijna pokinczyłasia i na Zachodi zapanuwaw myr, na scho-di Ewropy poczałysia nowi kriwawi brato-wbijczy borot'by.

Rosja, Ukrajina, Polscza a nawit' Uhor-szczyna stały znowu wojennymy terenamy.

Biut'sia Czechy z Madiaramy, Nimci z Polakamy, Polaky z Ukrajinciamy, Ukrajinci z rosijskymy carskymy wijskamy hetmana Skoropads'kogo.

I znowu tysiaczi trupiów, tysiaczi ka-lik, wdiw ta syrit — wojenna furja szalije znowu na schodi. Pidnis hołowu złomanyj ta podoptanyj rosijskij caryzm, hocze ratu-waty ta zatrymaty swoju włast' szlachot'skij reżim, ne może pohodytysia pruske junkier-stwo z widdanniem pol'skich zemel.

Ale my wirni swoim ideałam ta swomu praporowy.

W Berlini, Widni, Warszawi, a nawit', jak zaczuwajemo, w Peremyszli, miški rady w rukach socjalistiw i wsiudy tam uże po-wiwajut' czerwoni prapory. Tilky u Lwowi szcze stara miška rada z czasiw Awstriji.

I za szczo bjemosia?

Dosi poborjuwały sebe zorganizowani derżawy. Plany wijny były przedumani do ostannioji nytky szcze przed desiatkami lit. Wijskowi plany robyły generaly; szkoly wczły, szczo „Boże bude pokro-wytel“ i „Boże carja chrani“, a ty diad'ku bery kris, bombu, armatu i gaz ta majesz hołowu i majno po-łożyty za toho cisarja czy carja i za joho derżawu; kazaly, szczo Boh na nebi a car na zemli i ty chry-stijanyne majesz słuchaty wyszczoho ponad tebe, bo drabyna dostojinstwa je dana Bohom. I koły wże tak wytresowały wsieh horożan, szczo kożnyj do dna daszi buw perekonanyj, szczo win je lysze pidniżkom wyzczoho jakohoś pana i miasom ne-prydatnym do jidy a przyznaczenyj dla krukiw i armat, todi pustylły tych wytresowanych medwediw horożan odnych na druhych, szczo by wbywały, ri-zały, porochom na kusnyczky rozrywaly, trojuczyny gazamy dusyły odni odnych, szcze hirsze czym dyki zwiri.

Daże chytro buła obdumana taka tresura. A obdumaly na te, szczo by horożane, kotri stojały najyszcze na drabyni dostojinstw (a jich buło i je 90 procentiw ciłoho suspilstwa), ne mały nawit' spromohy podumaty pro te, szczo jim przed oczyma puskajut' tumana a zżadu obkradajut'.

I dumaly pany ta pański słuchy, jaki żyły z obrywkiw pańskich, szczo wytresowani medwedwi pererizut'sia trochy, ta znowu na desiatky lit pany budut' maty spokij; bo zaky medwedwi oczunajut' po takij rizni, to wony znowu nowym jakymos' blach-manom tak otumaniat' tych medwediw, szczo znowu bude možna pustyt' jich odnych na druhych.

Chytro buło, ale i pany perechytaly sami sebe. Pany peretiahnuły struny i wony potriskaly. Najwysszy pany-cari połomaly karky a menszi pany perestraszylysia, szczo i z nymy take moze statysia. I nuż szukaty sposobiw prodowżaty rizniu a za toj czas obdumaly taku sitku, szczo by rozjuszeni me-dwedwi połowylisia w neji i wtychomyrlysia.

Nowoho ne wydumaly niczoho a wchopylysia rukamy i nohamy dawno wyprobowanoho blachmana: Ratuj rasu, ratuj nacju! A w duszi dumajut': Wy-tresowanyj medwedju, ne ruchaj mojih łaniw, sza-nuj nenaruszymist' mojih fabryk, mojih kopaleń, ne szkir zubi do moho zolota w zaliznych kasach, ne siahaj rukoju po wyhidnijsze życie, ne dumaj korot'sze praciuwaty, ne roby sobi nadiji na te, szczo byś buw rozumnijszyj, bo ty mij rab, ty med-wid' tresowanyj majesz tak tanciuwaty, jak ja tobi na moji kategorynci zahraju.

I znow pustylisia wytresowani figury wyzwo-laty Insbruk, Czerniwe, a tam Peterburg, a szcze

deś Alzaciju, a szcze deś tam Bilhorod, Trijest i t. d., słowom, na szczo wkażaly doteperiszni włastyteli menażeriji, tudy podalyšia tresowani figury.

Ale je taki ludy, szczo ne wdalošia jich za-blachmanyt'. Wony każut', szczo toho wsioho ne treba wyzwolaty, bo nema wid koho. Bo koły ko-żna hromada bude maty swoju samo-uprawu i bude maty swoju radu, wybranu tajnym, riwnym, proporcionalnym oboma połamy i bezpose-rednym hołosuwaniem, to ti rady ne budut' mohły, choczyby i chotyły, krywdyt' druhych pid ohladom politycznym, kulturnym i hospodarskym. Koły ti hro-mady poľuczat'sia z soboju ne pry pomozy krisiw, a znowu hołosuwanjem u odnu spilku pisla jich jaz-ykowych i hospodarskich potreb ta nazwut' tu spilku republikoju, czy jak tam, to znowu nikoho ne skryw-diat', bo to budut' riwni sobi odynyci z riwnymy prawamy do wsioho.

Todi u Lwowi bude taka rada, jakych bilsze je horożan. Bude bilsze Polakiw horożan, to w radi bude jich bilsze i jich nichto ne skrywdyt', bo wony budut' sami sobi riszaty pro swoji potreby, a Ukra-jinci pro swoji, a Żydy pro swoji, a koły wyjde w nych jaka spilna potreba, jak oś oswitluwanje mista, hostynicy, kanały, wodoprowody i t. d., sebtu szczoś take, szczo jim wsim potribne, to wsi wony: Ukrajinci, Polaky, Żydy zijdut'sia razem i razem budut' postanowlaty, jak i szczo zrobyty, szczo by wony mały taki riez. Pewno Ukrajinci ne skażut', szczo hostyneć maje buty lysze w tych misciach, de żywe Ukrainec, a tam de żywe Polak, czy Żyd, tam hostynicia ne treba, bo ti kusnyky ukraińskich hostyniciw były by samym Ukrajinciam nepotribni.

A schoće maty kotra bud' z nacij uniwersy-tet, to ta spilka hromad, jakij toho uniwersytetu treba, załozyt' sobi joho, bo na wsi kulturni zawa-dennia, jaki słužat' lysze pewnij naciji, lysze nacija maje dawaty sredstwa uderżannia. A choż toj ter-perature cerkwy? Choczut' rymo-katolyky maty sto cerkow, tak budujut' jich sobi za swoji hroszi. A choczut' maty Żydy swoji synagogy, to pewno chrystijany ne pobudujut' jim jich. Tak jak je z cerkwami dosi, tak moze buty i z wsi kulturnymi zavedenniami. I poszczu tut rizatysia. Pro-holosit' lysze riwnist' politycznych prawn dla wsieh odynyci i hromad'skich spilkow.

Ale tut ide o szczoś bilsze. Tut doteperiszni pany każut': „Stij! Jak my proholosymo politycznu riwnist', jak wsiakij bude maty riwne prawo pra-wyty, a tych, kotrymy my dosi prawyły je bilsze, to wony pieczut' namy panamy prawyty i proho-losiat' hospodarsku riwnist'. Todi ti tresowani ne dadut'sia otumaniuwaty a skażut', szczo odyn ne smije maty welykich łaniw, szczo by druhi, jak wo-ły za puste sino obroblały jich, a przykrojat' ti łany na trocha-trocha menszi; skażut', szczo tak jak ko-palni soły je derżawnymy i z dochodiw tych kopaleń možna pokrywaty spilni potreby, jak budowu kanałiw, dorih i t. d. ta ne moze ni odyn pan dyktuwaty ciny soły i zbywaty kapitaliw, tak samo zrobat' derżawnymy kopalni nafty, wuhla, zaliza, sirky, zemnoho wosku i t. d. i ponyziat' cinu do možlywo najnysszoji a pany stratiat' miljardy do-chodiw; szczo ti tresowani, koły zacznut' sami pra-wyty, to hotowi skazaty, szczo koncesiju na fabryku moze maty lysze hromada a ne odyn czołowik i z dochodiw toji fabryky majet'sia pokrywaty hromad-ski wydatky na te, szczo by podatkiw hromad'skich ne buło, todi ja, pan fabrykant, ne budu maty so-tok tysiacz dochodiw i ne budu mił dyktuwaty ciny za cehlu, odiz, szkiru, cwjachy, horiwku i t. d.

Ot cherez te to wsi szowinistyczni gazety pus-kajut' blachmana, bo wony pański gazety, a ty, tresowanyj, bjeszsia i ne wyzwolajesz nikoho, a za-kopujesz sebe, bo ty bjeszsia za pańskij interes. Ty wedesz pańsku wojnu a ne swoju wojnu.

Ukrajinci proholosyli politycznu riwnist' u swojij Ukraińskij Narodnij Republici. Ukrajinci proholosyli, szczo zawodiat' hospodarsku riwnist'. Ot zaraz nimecki pany piszły na pomiez ukraińskym panam i postawily Skoropads'koho, szczo by sterih pańskich interesiw i poznosyw wsi ti Uniwerzaly, jakymy proholoszena buła riwnist'.

Te stałosia w Kyjiwi i na cilij Ukraini. Te dijet'sia w nas na ośtim naszym kusnyku zemli. Pany bojat'sia takoho samoho proholoszenia riw-nosty, cherez te dyktujut': „Ti wsi zakony, jaki obowjazuwały w starij Awstriji, obowjazujuť i te-per w cilij Halyczyni!“ I trawlat' nas usich szowini-stycznoju trutyńnoju, szczo by my ryzalysia, bo wony

drożat' za swij stan posidaannia. Wony i Warszawy curajut'sia, bo tam tow. Moraczewskij ho-tow zi swojimy towaryszamy proholo-syty take same, jake proholosyla buła skynena nimeckymy i ukraińskymy panamy Rada w Kyjiwi. Halycki pany ne znajut', kudy wdarytysia. Poznanski jawno sławno skazaly, szczo wony z Warszawoju ne choczut' maty niczoho spilnoho. Koły warszaw'ske prawytelstwo z tow. Moraczewskym wderżyt'sia, to i halycki hotowi zaspiwaty takoji samoji.

Tut hrajut' rolu interesy kyszeni a ne lubowy narodnioji. I cherez te my majemo wijnu po wijni. A spytajmosia sami sebe: Zaszczo my bjemosia?

Towaryszi Ukrajinci, Polaky i Ży-dy! Czas wże spamiatatsia!

Pochorony.

(Z nahody żydiw'skich pochoroniw ostannyh żertw pohro-miw i swiatoji tory).

My wijszły w żydiwsku dilyniciu. Dowkoła, sum-na, brudna wulycia. Zrazu wydajet'sia rozbytij ta czor-nyj wid pożaru dim. Ostanky przednioji stiny ster-czat' do neba i naha mertwa ruka welyta-trupa, szczo prosyt' tam w hori o pomoc. Za tym ciła nyzka joho towaryszijw z bilsze abo mensze powy-bywanymy hriznymy diramy, czornymy jamamy, jak czornymy oczyma trupa dywlat'sia i dywujut'sia, szczo chtoś szcze ciekawij ohladaty ich.

Idemo sereďynoju wulicy. Pered namy mere czornoji żywoji masy. Wona posuwajet'sia wse wpe-red. Se meszkanci toho kwartalu. Desiatky tysiacz hołow z blidymy, wystraszenymy, powykrywluwa-nymy wid bolu łyciamy.

Skruczujemo w bieźnu wulyciu. Pered namy truparnia, a szcze blyssze dowhyj-dowhyj rjad bi-łych plam. Se domowyny. Zakolysalošia more czor-noji masy i poczawsia poohid. I raptom powitryja proder strasznyj zojk; niby wysk szalijuczoji buri... Czujesz joho w hori i nawit' zdajet'sia pid toboju w zemli. Se plakaly mamy, sestry, braty. Plakaly dribni dity.

Nerwy, neprywyczni do takoji strasznoji mu-zyky, szczo proty woli wydrajet'sia deś u hlybynu mozku, w hrudy, w kożnij twij żywezyk i tamuje bił krowy, widdych, tamuje ciłu twoju swidomist'. Mozok bołyt i nohy whynajut'sia pid tiaharom tych rozpuczływych akordiów.

A przed namy wse te same: spaleni domy, czorni jamy w stinach, wykrywłeni łycia, choruhwy, jak czorni ptachy, szczo wylitajut' znad rozwalyn ta tripoczut' welykymy kryłamy nad naszymy ho-łowamy, wse te ne daje dowhyj czas przyty do sebe...

Mynajemo welykij budynok. Na samomu pe-redi welykij czerwonyj chrest. I win ne oboronyw... Wsi szyby wybyty; — se żydiw'skij szpytal!

My wże na hori stracennia. Zojk i placz po-plyw znowu sylniszcze po snihowomu poli na hori. Pered namy wże okopyszcze, a do nioho dwoma szyrokyj strujamy, szczo jak wużi powzajut' po biłomu snihu, pływut' sotky, tysiaczi...

Pered bramoju szpalirom żydiw'ska mołodiz ta żydiw'ski żowniry szcze w awstrijskich mundurach. Napered merci, a za nymy tora, swiata tora, szczo wiki ciłi, stolittia ciłi pereżyła w tij starij, wże do zemli prypawszij biżnicy. Teper jiji chowajut'.

I pokłaly jich usich razem przed cwyntarnioju kaplyceju.

Pered domowynoju tory — mołodij, blidij Żyd z nezdorowym, fanatycznym lycem. Win ne placze, j ne stohne, tilky nawpiw bożewilnym zorum objimaje dwi domowyny. W odnij ta swiata tora, a w druhi jiji storoż, staryj szames, szczo w obo-roni jiji żyttia swoje widdaw.

Tak, — wony wpały, swiatu toru kynuly, top-taly, a staryj szames boronyw... I win teper tut bila nych ne placze, ne rydaje, tilky wid času do času rukamy objimaje domowynu tory ta domowynu bat'ka. A pobiez zawodyt' mołoda dwezynka ta maty-starucha. Pobiez szamesa leżyť syn jiji, praw-nyk, jakoho ubyli, bo hroszyj ne maw...

Placz, stohin i oklyky bolu, szczo szczoraz sylniszcze zapownialy okopyszcze, raptom zatychly.

Z galerji cwyntarnioji kaplyci howoryw rabbi. Starec plakaw i sereď placzu wylitaly jakiś urywani

słowa z stareczcji hrudy. A potomu howoryw iszcze chtoś druhyj i tretij.

Chtoś praszczał ti pomordowani dity, — szczo nacze winkom oblahły domowynu tory j szamesa — i howoryw szczo do sych żywych dityj, szczo tysiaczamy pryjszły jich popraszczaty.

Ja ne rozumiw. Ale naraz zapłakało wse, wse, a sereď toho płaczu wybyłosia na persze misce dzwinke, sylne rydannia dityj.

— „W zrabowanych ta widorwanych podusz- kach, tak, w odnij z nych najszły — mafeseńke, dwomisiaczne dytia... Mamy ne najszły, bo mama... spalyłaś...“

I znówu płacz dityj czuty... — — —
Ne možu bilsze — idu.

A za mnoju łunaje sej płacz...

A može se woskresennje żydiw- skoho narodu!

Dola naszych bratiw na Uhorszczyni.

Uhorske bjuro korespondencijne donosyt:

Ukrajinsko-uhorski perehowory zakinczylisia pryhatiem czerez prawytelstwo propozyciji Ukra- jinskoji Nacionalnoji Rady otsoho zmistu:

1. Ukrajinskij narid na Uhorszczyni uznaje terytorijalnu nedotorkajemist' kraju i protestuje proty wsiačkih stremliń nasylnoho zirwannia.

2. Prawytelstwo uznaje prawo samostanowlennia ukrajinskoho narodu j obicuje, szczo w komitatach, de Ukrajinci majut' bilszist', zupanamy budut' muži, szczo znajut' miscewi widnosyny ta majut' łuczniśt' z ukrajinskym narodom.

3. Ukrajinski sprawy w ministerstwi nacio- nalnych spraw, wiropowidań ta proswity widda- jut'sia znawciam z widpowidnym kruhom dilannia.

4. Bażannia Ukrajinciw na uhorskich uniwer- sytetach uzhladniajut'sia czerezsystemizuwannia ka- tedr dla ukrajinskoji mowy i literatury.

Dla uspokojennia ukrajinskoho narodu wydano osibnyj manifest madiarskoho prawytelstwa ta Ukrajinskoji Nacionalnoji Rady.

Stilky madiarske korespondencijne biuro.

Wojenna sytuacija.

Naczalna Komanda polskich wijk na Schidniu Halyczynu* ohołosuje dnia 27. s. m. otsej komunikat:

Na piwnicz, schid i połudne Lwowa ma- jut' misce szcrodnia dribni sutyczky polskich patrol z ukrajinskymy widdilamy. Zabrano polononych. Z Kamostja operujuczi syły zaniały 26. s. m. Ljubyczu koroliwsku, wid- kydajuczy słabszoho neprijatelja na Rawu Rušku. Polska grupa, szczo operuje z Sja- noka w Schidnim naprijami, obsadyła po bo- rot'bi pid Ustrykami dolisznymy dnia 27. s. m. Chyriw. Po borot'bi zaniato też Ny- zankowyczi.

Druhyj komunikat z dnia 28. podaje:

Na piwnicz wid Lwowa udatni wywidy kapitana Wiktora, Po dwohodynnij borot'bi rozbrojeno ukrajinske selo Sycichiw (czy Sy- chiw?), pry czym zdobuto odyń maszynowyj kris. Na schid i połudne sutyczky polskich patrol z ukrajinskymy widdilamy. Po dwo- hodynnij borot'bi grupa, szczo operuje w naprijami wid Lubyczi, zaniała Rušku Rawu. Wproczim sytuacija nezminena.

Polški gazety donosiat': Karna ekspe- dycija rozbyła ukrajinski watahy w Nyżan- kowyczach. Zaliznyczij szlach Peremysz- Chyriw znyszczenyj. Z Peremysza dono- siat', szczo polskij pancyrnyj pojizd wernuw z Ustryk, zdoławszy tam ukrajinskij pojizd, złożenyj z 10 krytych wagoniw, dwi arma- ty i 8 konyj. Do newoli popało 80 ukr. żow- niriw z troma ranenymy oficeramy.

Polška Likwidacijna Komisija (PLK) ohołosuje dorywoczni sudy w cilij Ha- lyczyni.

Szczo czuwały nowoho?

Polskij Tymczasowyj Prawlaczij Komitet u Lwowi zarjaduw, szczo wsi muszczyny polskoji narodnocy, urodzeni w rr. 1883—1901 pidlahajut' obowiazkowy wijskowej służby.

Toj sam Komitet prosyt' u widowzi do mesz- kanciw Lwowa, szczo by wony spownyły swij pa- triotycznyj obowiazok i dobrowilno a skoro, bez prymusu, płatyły zalahajuczi podatky: gruntowi, domowi, zaribkowi, rentowi i dochodowi z wojennym podatkom i prawnymy należnościami.

Z Lublina donosiat', szczo polski chłopcy ne chocut' dawaty sredstw pożywy dla mist. W riż- nych powitach potworylisia robitnyczo selanski rady, jaki stojat' pid uprawoju Socijał-demokratiji Koroliwstwa Polskocho i Łytwy (S. D. K. P. L.). W Krasnostawskim, Zamojskim i Tomaszewskim polski chłopcy zaniały kilkadiesiąt' panskych dibr i obsadyły jich dwirskymy fernalamy. W Hrub- szewskim wedut' polski chłopcy perehowory z ukra- jinskymy szczo do spilnoho podifu riżnych panskych majetkiw. Wsiudy panujut' poważni zaworusczenia.

Sowitskij urjad internuwaw polske posolstwo w Moskwie. Czastyju urjadnykiw posolstwa aresto- wano.

Z prywodu ostannich podij pysze gazeta „Progres“: Koalicija sylno poirytowana na Pola- kiw. Anglijske prawytelstwo namiraje zarjadyty slidstwo w sprawi ostannich pohromiw u Halyczy- ni. — Z Roterdamu donosiat' do „Mittags-Zeitung“: Kriwawi borot'by Polakiw z Ukrajinciami w schid- nij Halyczyni wyklykały w Waszyngtoni welyke wraźinnie. Amerykańske prawytelstwo namiraje predpryniaty energiczni kroky.

Naszi nimecko-awstrijski towaryszi predložyli Nacionalnomu Zborowy projekt 8-hodynnoho času praci. Pisla sioho predložennia koždyj czołowik 8 hodyn praciuwatyme, 8 hodyn matyme na nanku, prywatni dila i t. p., a 8 hodyn na spoczynok.

Uhorskyj episkopat riszyw widdaty nacional- nomu prawytelstwu cilyj cerkownyj majetok.

Czerwonyj Prapor.

Katy nawykły poływały

Krajinu krowju i slizmy,

Ale jak pryjde deń zapłaty, —

Sudyty budemo jich my!

Sudyty budemo jich my!

Chaj roste, chaj hrymyt' wilnyj spiw,

Nasz prapor płynie ponad trony,

Win nese pimsty hrim, ludu hniw,

I wilnyj win sije siw,

A koliom uwes czerwonyj:

Na jomu krow robitnykiw!

Na jomu krow robitnykiw!

Katy sylkujut'sia kajdany

Iszcze micniszczymy zrobyt',

Ta z tiurm usich — rujina stane,

I tilky dobre bude żyt'!

I tilky dobre bude żyt'!

Chaj roste, chaj hrymyt' i t. d.

Wže ład staryj schytynuws i pada,

Żyttja nowe joho zmete, —

Robytyme hurtom hromada

I wse, szczo zrobyt', — spilne te!

I wse, szczo zrobyt', — spilne te!

Chaj roste, chaj hrymyt' i t. d.

Hej, razem, brattja, wsi do boju,

Szczob dumka wsich odna wela,

De-ż najde chto takuju zbroju,

Szczob wilnyj lud złomyt' mohła?

Szczob wilnyj lud złomyt' mohła?

Chaj roste, chaj hrymyt' i t. d.

Tyraniw het' iz hlytajamy!

Chaj zhyne rabskyj swit staryj!

Sotworym wilnymy rukamy

Nowe żyttja i ład nowyj!

Nowe żyttja i ład nowyj!

Chaj roste, chaj hrymyt' i t. d.

NO W Y N K Y

— Na rozkaz p. generała Rozwadowskocho wydajemo nasz gazety krim zwyczajnoho naszoho dorchoho ukrajinsko- ho pyśma—takoz i latynskymy bukwamy. Rozkazowy semu powynjemosia z koniecznocy, bo ne chcemo, pozbawyty naszych czytaczij swojoho ridnoho słowa.

— Slidujucze czysto „Wperedu“ wyjde w ponedilok.

— „Dilo“ zawisze! „Dilo“, jake po wyjzdi ukrajinsko- ho prawytelstwa i pozaniattju Lwowa polskymy wijskami ne mohło drukuwatysia z prywodu uszkodzenia dru-

karni, poczało nanowo wychodyty doperwa wid sereďy sioho tyżnia. Ta lysze dwa czysła mohło pobaczty swit bożyj. W piatnicy zistalo „Dilo“ zawisze, a drukarnia zamknena.

— Naszym towaryszam ta pryhylnykom pid zritu rozwabu! Do naszoji redakciji zaiszlo wzera kilkocho robitnykiw z bażanniamy z nahody widnowlennia „Wperedu“. Dwoch z nych zložyło na presowyj fond „Wperedu“ zibranu miż towaryszamy kwotu 15 kor. Prysutnyj pry tim horožany K. zložyw 100 kor. z bażanniem, szczo by „Wpered“ pojavlalsia szcrodno. Podajuczy se do widoma naszym towaryszam i pryhylnykom, zajawljamo, szczo my hotowi wže wid ponedilka peremynuty „Wpered“ na szcrodennyk, ale pid takymy usliwamy: 1) Koždyj z Was bude jak naj- rewnijske szyryty „Wpered“ miż swojimy towaryszamy i znajomymy, 2) Koždyj z Was zajmet'sia zbirkoju na presowyj fond „Wperedu“. Do praci otže Towaryszi, Towaryszi i Pryhylnyky, a „Wpered“ wid ponedilka bude po- jawlatsia szcrodno.

— Ukrajinski szkoły u Lwowi. Odyń z robitnykiw- bat'kiw prosyt' nas zwernuty uwahu upraw ukrajinskych szkil na nehajnu potrebu widnowlennia nauky. Chocz jak wazki teper polityczni umowy, chocz welyki turboty pro prożytk, to szkoły, szczo zamkneni wže bilsz misiacia, musi- at' buty widczyneni! Czotiry roky wojen i tak zawdaly wže obrazowani naszym dityj welyki wtraty. Nedostaci opalu, szczo jawlajet'sia teper hołownoju przyczynoju zam- knennia szkil, možna pry dobriji woli zaradyty choczby cze- rez utworennie skombinowanych klas abo zmenszennje czy- sla hodyn.

— Bezrobittje sereď drukarskocho robitnyctwa bil- szaje z koždyj dnem. Drukarnia „Dila“ zamknena, Stawro- pigij i Szewczenko takoz. W sych troch drukarniach, de drukuwalosia bahato gazet ta knyżok, praciuwalo razom 150 ludij, jaki siohodnia opynyłysia na wulcy bez najmenschoho uderžannia.

— Rekwizyciji. Kwaternkowyj widdil (major Łytwy- nowycz) wydaw zakaz samowilnych rekwizycij w horodi Lwowi. Wzahali rekwizyciji budut' dozwołeni lysze na pyśmenne zizwołennje intendatury kwaternkowoho widdila.

— Wojsenni zapomohy. Polskij wydil suspilnoji opi- ky powidomlaje, szczo sprawa wijskowych przyczyniw (za- pomoh) maje buty wkorotci uregulowana. Termin wyplat bude ohołoszenyj.

— Naszi kacapy pidnosiat' z trudom swoji hriszni ho- łowy ta merzenni ruky. Zatużyły, bacz, za matuzkoju, za Nikołuszkoju, czy tam za Nikołajem Nikołajewyczem, za knutom, a najbilsz — za rublami... Ne podobajet'sia jim nowyj czas — ta radib joho chocz na hodynu-dwi spynty. Zibralysia driachli staryky na sowiszczania neczestowych, pysnat' memorialy ta chocut' wysylaty dieputatof do Deni- nowa, zabuwajuczy serdelu, szczo deś tam na dorozu możut' strinuty jakehoś mazepinca-Petlura. Zaky powernemo szcze- koły do seji sprawy, skażemo: „Za wczesnie, mój kwiatku!“

— Jak informujut' polski burżuazni gazety swojich czytaczij? Dr. Kew Hankewycz zistaw imenuwanyj prezy- dentom ministrów w Ukr. Narodnij Republici. — Sereď Ukrajinciw rozkoł Derżani sekretari Czernieckij i Łozyń- skij (sic!) ustupyły. — Ukrajinski patroli obrabuwaly cilkom rosijskocho ministra aprowizacij w nowim kyjiwskim gabi- neti Guniwa, koły win jichaw do Lwowa — Czy powiryw chto w prawdywist' sych wistok, ne znajemo, — ale my wid śmiechu aż za boky bralysia, czytajuczy jich.

Opowistky.

— Pozir, lwivski robitnyky i robitnicy! W ne- dilu, dnia 1. hrudnia widbudet'sia w Sekretariati ukrajinskoji socialdemokratycznoji partiji narada w sprawi organizaciji lwivskocho ukr. robitnyctwa ta w sprawi zasnauwannia Ukrajinskoji Robitnyczoji Rady. W naradach wiżmut' uczast' czleny Misczewocho Ko- mitetu USDP, czleny „Woli“ ta delegaty fachowych orga- nizacij. Poczatok toczno o 2 hodyni popołudny.

Toho samoho dnia widbudut' narady w sprawi wy- boru delegatiw do Ukr. Robitnyczoji Rady: drukari Ukrajinci w swojij fachowij organizaciji pry wul. Pekar- skij cz. 18, zaliznycznyky w towaryszi „Zoria“, pry wulcy Wirnenskiej cz. 25, parter, stolari w swojij organi- zaciji pry wulcy Pisziy cz. 2. Poczatok narad wsiodu o ho- dyni 9½ pered połudnem.

— Partijnyj sekretariat USDP. nachodyt'sia pry wulcy Ruśkij cz. 3, I. powerch i tam treba zwertatysia u wsich partijnych sprawach. Urjadowi hodyny: wid 11—1 w połudne i wid 3—5 popoł.

— Prosymo wsich, chto jde czy jde na prowinciju, zabraty z soboj „Wpered“, bo czerez nedostacz komunika- ciji, ne możemo rozsyłaty naszoji gazety. Prosymo zajty do administraciji (wulcyia Ruśka cz. 3, I. powerch).

— Zibranie Robitnyczoji Rady ppsd. widbudet'sia w nedilu, 1. hrudnia, o 9. hod. rano, pry wul. Zelenij 4.

Szyrit' skriż swoju robitnyczu gazety, pe- redawajte jiji z chaty do chaty, z ruk do ruk! Zbyrajte składky na presowyj fond „Wperedu“!

Kolporteriw do roznoszuwannia gazet po- tribno sejezas. Zhołoszuwatysia do administraciji „Wperedu“ (wulcyia Ruśka cz. 3, I. powerch).